

මගේ නානා

මගේ ලෙසට විතරක් නොවේයි

රංගනායට්ටි කොළඹේ සම්බන්ධයි

උසාලි සමරසිංහ

ඉංග්‍රීසියෙන් Jak යනු කොස්වලට නමකි. පහා යනු ද කොස්වලට තවත් සිංහල නමකි. Son යනු පුත්‍රයාය. Ant යනු කුහුඹුවාය. Honey යනු පැණි යන අරුතය. මෙතෙම බැලූ විට ජැක්සන් ඇන්තනි යනු "පහා පුත්‍ර කුහුඹු පැණියා..යන්න නිවැරදිය. මේ ජැක්සන් ඇන්තනි නම් ප්‍රබල සන්නිවේදකයාට මේ සුමුදු නම තැබුවේ මේ රටේ සිටි තවත් ප්‍රබල සන්නිවේදකයෙකි. ඒ ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විස් නම් රසවතයා. චිත්‍ර ශිල්පය, රංගනය, භාෂණය, දේශනය, සන්නිවේදනය ආදී නෙක ඉසව් මත වැඩි අපේ වේදිකාව, සිනමාව, ටෙලිනාට්‍ය හා නිවේදනය ආදී ක්ෂේත්‍රයන් දශක කිහිපයක් පුරාම වකලු කරන ජැක්සන් දැන් මා අධිමුඛ හිඳී. තම පරමාදර්ශය වූ පියතුමා ගැන හෙතෙම තම සොළැර මතකය මෙසේ අවදි කරයි.

"මගේ තාත්තා නම්වර ලැබුවේ කොන්ග නිගේ බෙනඩික් ඇන්තනි නමින්. රාගම තේවත්ත පාලේ තාත්තාගේ මහගෙවල්. මගේ තාත්තාගේ තාත්තා අපේ සීයා ජේදුර ඇන්තනි. තේවත්ත පාර පරණ පල්ලියේ මීසමේ අන්තචිරාලු කෙනෙක්. ඒ පරම්පරාවේ බොහොම දෙනෙක් ඒ පල්ලියේ පුජාවට, ගීතිකාවට, සංදේශයට සහභාගි වූ කට්ටිය. සීයා විදුලිබල මණ්ඩලයේ ඕවර්සියර් කෙනෙක් හැටියට මුල් කාලෙ වැඩකරල තියෙන්නෙ. සේවක පුත්තු පදනමට අපේ තාත්තාටත් විදුලි බල මණ්ඩලයේම රස්සාවක් ලැබිලා. ඇළකන්දේ. මීගමුවේ ඉඳන් රාගම වෙනකම් ඕනෑම රා තැබුණමකින් ඕනෑම වෙලාවක බොන්ඩි ලැබෙන නිසා වයාට බොන්හ "ලයිෂන්.. ලැබුණා" කියලයි හැමෝම කීවේ. අපි පුංචි වුවුවො කාලෙ වයා ආඩම්බරයෙන් කියනවා වෙලාවකට මෙතෙම "අපි කුම්බලා මාළු රා වලින් තම්බලා කාපු මිනිස්සු.." කියලා.

සීයා හරිම විනෝදකාමියෙක්. වයා වැඩිමහත් මුදල් ගෙදර ගේන්නේ හැකි හින්දා අපේ තාත්තා දවල්ට කුලී වැඩ කරනවා. මේසන් වැඩ, අත් උදව් දෙන වැඩ ආදිය කරලා කියක් හරි හම්බ කරගන්නවා. හැබැයි ? ඉස්කෝලෙ ගිහින් ඉගෙන ගන්නවා. ඒ නිසා අපේ තාත්තාට හොඳට දුක දරාගන්න පුළුවන් හදවතක් තිබුණ. ලාභයේ දී ඕනෑවට වඩා සතුටු වූයේවත්, අලාභයේ දී දුක් වූයේවත් නැහැ. හරිම උපේක්ෂා සහගතයි. අපේ අම්මා පොඩි විකුඹුරෙ රොලින් පෙරේරා. තාත්තයි. අම්මයි එකතු වෙලා තියෙන හැටි අපුරුයි. තාත්තා තේවත්තේ පරණ පල්ලියේ පාස්කු හාට්‍යවල නළුවා. මෙයා දවසක් ඒ පැත්තට යන්න පොඩි විකුඹුරෙ අම්මලගෙ මහගෙවල් හරහා. ඒ යනකොට ලස්සන තරණා කාන්තාවක් ළිඳකින් වතුර අදිමින් ඉන්නවා දැකලා නැවතුණා. බොරු තිබහකුත් ආවා. කිට්ටු කරා අර ප්‍රමිස්සි ගාවට. වතුර ටිකක් ඉල්ලුවා. අම්මන්

බාල්දියෙන්ම තාත්තා දිගුකළ අත්ගොටුවට වතුර පොදක් පෙරුවා. ඒ වෙලාවේ තමයි වතුර බොන ගමන්ම තාත්තා තරණියගෙ මුහුණ හරිහැටි බැලුවේ. ඒ තමයි පළමුවැන්න හෙත් පහස.

තාත්තා ඒ වෙලාවේ රාගම කඳුනෙ විදුලි බල මණ්ඩලයේ අනියම් කම්කරුවෙක්. තාත්තගෙ අම්මා ඒ වෙලාවේ තාත්තාට විවාහ බල බලාගෙන ඉන්නෙ. වයා ගිහින් තමන්ගෙ අම්මට කියා තිබෙනවා මට ගැනියෙක් හොයනවා නම් කොහෙන්නේ හොයන්න වපා. අන්න අර පොඩි විකුඹුරෙ අනවල් තැන ඉන්න ප්‍රමිස්සි කතා කරන්න. මං කැමතියි කියලා. දැන් පාස්කු කාලෙ ආවා. දැන් තමයි තමන්ගේ පෙම්වතීට වැඩ පෙන්වන වෙලාව. රාගම පල්ලියේ කරන මේ නාට්‍ය බලන්න අම්මටත්, වයාගෙ නැදැයින්නේ ආරාධනා කරලා. තාත්තා රාගපාන්නේ "සීමොන් සිරිතේරේස්.. වර්තය. මේ වර්තයට කිසියම් ගමන් තාලයකුත් දීල තියෙනවා. වයා තමයි කතෝලික ආගමේ හැටියට ජේසුතුමන්ව කුරුසියේ ඇණගසපු වෙලාවේ ඒ බර දරන්න උදව් කරල තියෙන්නෙ. වැටෙනකොට ඔසවාගෙන තියෙන්නේ. වයා මහා පින්කාරයෙක් හැටියටයි සැලකෙන්නේ. ඉතින් තාත්තා මේ වර්තය ගැන ආඩම්බරයි. දැන් සෙනග රොද බැඳලා බලාගෙන ඉන්නවා. අම්මා හා නැදැයො බලාගෙන ඉන්නවු. අර ගමන් තාලය අල්ලා ජේසුන්ට උදව් කරන්න ආපු තාත්තා අර පොල්කොට වේදිකාව කඩාගෙන බිමට ඇඳ වැටිලා පරබරාස් ගාලා. අන්තිමට ජේසු ඔසවාගන්න හිටපු මිනිහාව ඔසවාගන්න වෙලා තියෙන්නේ ජේසුට. අම්මා පසුකාලයේ ඒවා හිනාවෙලා කියනවා මට ඇතිලා තියෙනවා. අපේ තාත්තා අම්මාව කසාද බැඳලා පොඩි වි කුඹුරෙ අම්මාගේ ඉඩමේ ගෙදර බින්න බැස්සා. දැන් අයිසා සේනක ටයිටස් ලැබුණා. මාත් ලැබුණා කියමුකෝ. තාත්තා නයිට් ඉස්කෝලෙ ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගත් කෙනා

නිසා වයා ඇන්දෙ දිග කලිසම. ඒ ගමේ කෘෂිකර්මය පැත්තට ගිය ගොවිඋළලා, වඩු බාස්ලා හිටියෙ. අම්මගෙ පරම්පරාවත් එනෙමයි. ගමේ ගැනු කෙනෙකුට ප්‍රමයෙක් ලැබුණාම නමක් දාගන්න එන්නෙ අපේ තාත්තා හොයාගෙන. ඉතින් මෙයා එක එක නම් දෙනවා මට මතකයි. මෙතෙම දීලා එක් අවස්ථාවක එක් ප්‍රමයෙකුට නම දීලා තියෙනවා "යුර් ගගාර්න්.. කියලා. ගාමිණී ගොන්නේකා අතිශය ජනප්‍රිය කාලෙ සිල්වා කියලා කෙනෙක් තාත්තාට කියලා අනුමත කරගෙන තියෙනවා නමක්. ඒ දැරුවාගේ නම ගාමිණී ගොන්නේකා සිල්වා.

දැන් පොඩි විකුඹුරෙ අම්මගෙ කැල්ලෙ වෙනම කබොක් ගලින් පොඩි ගේ කැල්ලක් හදාගෙන යනකොට තාත්තාට රැකියාව

අවස්ථා ගොඩයි. මං පොඩි කාලෙ දැගයා. ඒ නිසා තාත්තාගෙ ෆුට් බයිසිකලෙ පාසලට යනකොට ඉස්සරහ පොල්ලෙ තාත්තගෙ පාලනය යටතේ මාව තියාගෙන අයිසාව පිටුපස ලැගේඒ එකේ තියාගෙන යන්නයි තාත්තා කැමති. ඒත් මං පොර කාලා දැගලලා පටුපස්සේ ලැගේඒ එකට පැන ගන්නවා. තාත්තාගෙ ඇගේ වැදිලා එන හුළං පාර විදින්න ලැබීමයි ඒකට හේතුව. අනෙක මොන මොනවා හරි කියව කියවා යන්නත් මා කැමතියි. තාත්තගෙ සුවදත් මට හරි සැපයි.

තන්තිරිය හන්දියෙ ගෙවල් පහ. මාරගහ යට ගෙදර අපි ඒ කාලෙ හිටියෙ. තාත්තා කාකි කොට කලිසම අඳලා මේස් සපත්තු දාලා බයිසිකලයේ නැග්ගෙන. මේ විදියටයි

ජැක්සන් සීයා පියා සමඟ කුඩා අවධියේ

ස්ථිර කරලා මාරුවක් ලැබෙනවා බණ්ඩාරවෙලට. ඉතින් ගෙදර කතාවෙනවා එනෙ හරිම සීතලයි. ඒකට ඔරොත්තු දෙන්න මොනවා හරි ගෙහියන්න ඕනෑ කියලා. ඊට ඉස්සෙල්ලා තාත්තා ඒ පැත්තට ගිහින් දැන් කන්දක් උඩ කලියට ගෙයකුත් හොයාගෙන. දැන් සීතල කතාවට "බිලැන්කට්.. ගෙහියන්න ඕනෑ කියනවා. මට තේරුණේ බිලැන්කට් කියන්නේ මස්කට් වගෙ කන දෙයක් කියලයි. මට මතකයි මං ආසාවෙන් "බිලැන්කට්.. කන්න ගෙදර ගේනකම් බලා හිටියා. ගෙදර අයට හිනා.

මගෙ ඒරයා මගෙ තාත්තා. චතුරා තමයි මගේ පරමාදර්ශය. මං අම්මගෙ ඉඳුල් ගැවුණු රෙද්ද පොරවාගෙන නිදාගන්න කැමැතියි වගේම තාත්තා බදාගෙන නිදා ගන්නත් ආසයි. එනෙ ගියාම තාත්තා මාව දැමීමෙ හපුගොඩ මඩමෙ ඉස්කෝලෙට. තාත්තා හවසට වැඩ ඇරිලා ඇවිත් ඇඳුම ගලවලා දොර පළවක නැත්තම් අල්මාර් කොක්කේ ඒක එල්ලනවා. මං තාත්තගෙ දහදිය සුවදට ආසයි. මං ඒක ඉඹුපු

අප ගෙහියන්නෙ. අපේ තාත්තා පුංචි තැන ඉඳන් ඉහළටම ගියා. අනියම් කම්කරු ඉඳලා ලයිස්ට්මන්, ඕවර්සියර් මේ තනතුරු පහු කරගෙන විශ්‍රාම ගියේ විදුලි අධිකාරි හැටියට. ඔය පොල්ගොල්ලෙ ට්‍රාන්ස්ෆෝමර් හැදුවේ තාත්තා. තාත්තාට එන්න බැරි දවසට අපි පයිනිම පාර අයිනෙන් ඉස්කෝලෙ යනවා. එතකොට අපට පෙනෙනවා, අපේ තාත්තා ලයිට් කණුවක් උඩ නැගලා මොනවා හරි හදමින් ඉන්නවා. අප දුටු ගමන් වයාට සතුටුයි. වයා කලිසම් සාක්කුවට අත දාලා රූපියල් 5ක් අරන් පහළට විසි කරනවා අප පාමුලට. අයිසයි මායිනෙ යන්නෙ. " දෙන්නා කඩල ගොටු දෙකක් කපන්න කියලා. කඩල ගොට්ටක් ඒ කාලෙ රූපියල් 2.50යි.

බණ්ඩාරවෙල සිනමා ශාලා දෙකක් තිබුණා ඒ කාලේ. මොඩර්න් හා සිහිරි කියලා. මේ සිනමා ශාලාවලින් තාත්තාට මාසයකට